

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 29ης Ιουνίου 2010*

Στην υπόθεση C-28/08 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2008,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους C. Docksey και P. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσεύουσα,

υποστηριζόμενη από:

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τους E. Jenkinson και V. Jackson, επικουρούμενους από τον J. Coppel, barrister,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τους B. Driessen και C. Fekete,

παρεμβαίνοντες στην αναιρετική δίκη,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **The Bavarian Lager Co. Ltd**, με έδρα το Clitheroe (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους J. Webber και M. Readings, solicitors,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από:

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από την B. Weis Fogh,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από τον J. Heliskoski,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από την K. Petkovska,

παρεμβαίνοντες στην αναιρετική δίκη,

ο **Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων**, εκπροσωπούμενος από τους H. Hijmans, A. Scirocco και H. Kranenborg,

παρεμβαίνων πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta και C. Toader, προέδρους τμήματος, A. Rosas, K. Schiemann, E. Juhász (εισηγητή), Γ. Αρέστη και T. von Danwitz, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Ιουνίου 2009,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 15ης Οκτωβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεώς της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την από 8 Νοεμβρίου 2007 απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Γενικού Δικαστηρίου], T-194/04, Bavarian Lager κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. II-4523, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία αυτό ακύρωσε την από 18 Μαρτίου 2004 απόφαση της Επιτροπής (στο εξής: επίμαχη απόφαση) με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της The Bavarian Lager Co. Ltd (στο εξής: Bavarian Lager) περί πλήρους προσβάσεώς της στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 11ης Οκτωβρίου 1996, που διεξήχθη στο πλαίσιο διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως (στο εξής: συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31), υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν την προστασία των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, ιδίως της ιδιωτικής τους ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

- 3 Ο κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1), εκδόθηκε βάσει του άρθρου 286 ΕΚ.
- 4 Η πρώτη, η δεύτερη, η πέμπτη, η έβδομη, η δωδέκατη και η δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 45/2001 ή ορισμένα τμήματά αυτών ορίζουν:

«(1) Το άρθρο 286 [ΕΚ] ορίζει ότι οι κοινοτικές πράξεις για την προστασία των φυσικών προσώπων όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία αυτών εφαρμόζονται στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας.

(2) Ένα πλήρες σύστημα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα απαιτεί όχι μόνο την παροχή δικαιωμάτων στα υποκείμενα των δεδομένων και την επιβολή υποχρεώσεων στους φορείς που επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, αλλά και την πρόβλεψη κατάλληλων κυρώσεων για τους παραβάτες καθώς και μιας ανεξάρτητης εποπτικής αρχής

[...]

(5) Απαιτείται ένας κανονισμός προκειμένου να δοθούν στα πρόσωπα νομικώς προστατευόμενα δικαιώματα [...]

[...]

(7) Τα πρόσωπα που μπορούν να προστατεύονται είναι εκείνα των οποίων δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα επεξεργάζονται τα όργανα ή οι οργανισμοί της Κοινότητας σε οιοδήποτε πλαίσιο, παραδείγματος χάριν, διότι τα πρόσωπα αυτά απασχολούνται από αυτά τα όργανα ή τους οργανισμούς. [...]

(8) Οι αρχές της προστασίας των δεδομένων θα πρέπει να ισχύουν για όλες τις πληροφορίες που αφορούν ένα πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί. [...]

[...]

(12) Είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί στο σύνολο της Κοινότητας η συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

[...]

(14) Θα πρέπει, για το σκοπό αυτό, να θεσπισθούν αναγκαστικές διατάξεις όσον αφορά τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει να ισχύουν για κάθε είδους επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την οποία διενεργούν όλα τα όργανα και όλοι οι οργανισμοί της Κοινότητας, στο μέτρο που η επεξεργασία αυτή εκτελείται για την άσκηση δραστηριοτήτων που εμπίπτουν, εν όλω ή εν μέρει, στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.

(15) Όταν η επεξεργασία αυτή διενεργείται από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας για την άσκηση δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ιδίως εκείνων που προβλέπονται στους τίτλους V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών εξασφαλίζεται, τηρουμένου του άρθρου 6 της [εν λόγω Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση]. Η πρόσβαση στα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων των όρων πρόσβασης στα έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, διέπεται από τις ρυθμίσεις που έχουν θεσπιστεί δυνάμει του άρθρου 255 της Συνθήκης ΕΚ το πεδίο εφαρμογής του οποίου εκτείνεται στους τίτλους V και VI [της εν λόγω Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση].»

5 Το άρθρο 1 του κανονισμού 45/2001 προβλέπει:

«1. Τα όργανα και οι οργανισμοί που συνιστώνται από τις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή βάσει αυτών, στο εξής αποκαλούμενα: “όργανα και οργανισμοί της Κοινότητας”, εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής τους ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και δεν περιορίζουν ούτε απαγορεύουν την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ τους ή προς αποδέκτες οι οποίοι υπόκεινται στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών που εφαρμόζουν την οδηγία 95/46 [...].

2. Η ανεξάρτητη εποπτική αρχή, η οποία συνιστάται με τον παρόντα κανονισμό, εφεξής αποκαλούμενη “ευρωπαϊός επόπτης προστασίας δεδομένων”, ελέγχει την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σε κάθε επεξεργασία δεδομένων που πραγματοποιείται από όργανο ή οργανισμό της Κοινότητας.»

6 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού προβλέπει:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα”: κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί (στο εξής αποκαλούμενο “υποκείμενο των δεδομένων”)· ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιορισθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική,

β) “επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα” (στο εξής αποκαλούμενη “επεξεργασία”): κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η ανακοίνωση με διαβίβαση, η διάδοση και κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, καθώς και το κλείδωμα, η διαγραφή ή η καταστροφή,

[...]»

7 Το άρθρο 3 του ως άνω κανονισμού ορίζει:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από όλα τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας, εφ’ όσον η επεξεργασία αυτή πραγματοποιείται στα πλαίσια της άσκησης δραστηριοτήτων που εμπίπτουν, εν όλω ή εν μέρει, στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.[...]»

8 Δυνάμει του άρθρου 4 του ίδιου κανονισμού:

«1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει:

α) να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία,

β) να συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς, και η περαιτέρω επεξεργασία τους να συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς.

[...]»

9 Κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 45/2001:

«Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιείται μόνον εφόσον:

α) είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση καθήκοντος προς χάριν του δημόσιου συμφέροντος βάσει των συνθηκών για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή άλλων νομοθετικών πράξεων που έχουν θεσπισθεί βάσει των συνθηκών αυτών ή για την εκπλήρωση καθήκοντος που ανάγεται στη νόμιμη άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στο όργανο ή στον οργανισμό της Κοινότητας ή σε τρίτον στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα, ή

β) είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση νόμιμης υποχρέωσης την οποία υπέχει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας, ή

[...]

δ) το υποκείμενο των δεδομένων έχει παράσχει την αναμφισβήτητη συγκατάθεσή του [...]

[...]»

- 10 Το άρθρο 8 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς αποδέκτες άλλους, εκτός από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας, οι οποίοι υπάγονται στην οδηγία 95/46[...]», ορίζει:

«Με την επιφύλαξη των άρθρων 4, 5, 6 και 10, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται σε αποδέκτες οι οποίοι εμπίπτουν στην εθνική νομοθεσία που θεσπίζεται κατ' εφαρμογή της οδηγίας 95/46[...], μόνον εάν:

- α) Ο αποδέκτης αποδεικνύει την αναγκαιότητα των δεδομένων για την εκπλήρωση καθήκοντος προς χάριν του δημόσιου συμφέροντος ή την εκπλήρωση καθήκοντος που ανάγεται στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, ή
- β) εάν ο αποδέκτης αποδεικνύει την αναγκαιότητα της διαβίβασης των δεδομένων και δεν υφίστανται λόγοι να υποτεθεί ότι η διαβίβαση αυτή μπορεί να θίξει τα νόμιμα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων.[...]»

- 11 Στο άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Δικαίωμα αντίταξης του υποκειμένου των δεδομένων», διευκρινίζεται:

«Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα:

- α) να αντιτάσσεται ανά πάσα στιγμή, για επιτακτικούς και νόμιμους λόγους σχετικούς με την προσωπική του κατάσταση, στην επεξεργασία δεδομένων που το αφορούν, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 5, στοιχεία β', γ' και δ'. Σε περίπτωση αιτιολογημένης αντίταξης, η εν λόγω επεξεργασία δεν επιτρέπεται πλέον να αφορά τα εν λόγω δεδομένα,
- β) να ενημερώνεται πριν διαβιβαστούν για πρώτη φορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτους ή γίνει χρήση για λογαριασμό τρίτων, για σκοπούς προώθησης προϊόντων, και να του παρέχεται ρητά το δικαίωμα να αντιτάσσεται ατελώς στην ανακοίνωση ή τη χρησιμοποίηση αυτή.»
- 12 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), καθορίζει τις αρχές, τις προϋποθέσεις και τα όρια του προβλεπόμενου από το άρθρο 255 ΕΚ δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των εν λόγω οργάνων. Ο κανονισμός αυτός ισχύει από 3ης Δεκεμβρίου 2001.
- 13 Δυνάμει της πρώτης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 1049/2001:

«Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση καθιερώνει την έννοια της διαφάνειας στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο η Συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη

διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.»

- 14 Δυνάμει της δεύτερης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 1049/2001:

Η διαφάνεια εξασφαλίζει μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και, παράλληλα, εγγυάται μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοίκησης έναντι του πολίτη σε ένα δημοκρατικό σύστημα. Η διαφάνεια συμβάλλει στην ενίσχυση των αρχών της δημοκρατίας και του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως θεσπίζονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ [όπως ίσχυε πριν τη Συνθήκη της Λισσαβώνας,] και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [στο εξής: Χάρτης].

- 15 Κατά την τέταρτη και την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1049/2001:

«4) Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να προσδώσει όσο το δυνατόν πληρέστερη πρακτική ισχύ στο δικαίωμα της πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα και να θεσπίσει τις γενικές αρχές και τα όρια της πρόσβασης αυτής σύμφωνα με το άρθρο 225 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ.

[...]

11) Κατ' αρχήν, θα πρέπει να δοθεί στο κοινό πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Εντούτοις, ορισμένα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα θα πρέπει να προστατεύονται μέσω εξαιρέσεων. Θα πρέπει να επιτραπεί στα θεσμικά όργανα να προστατεύουν τις εσωτερικές γνωμοδοτήσεις και διαβουλεύσεις τους όταν κρίνεται απαραίτητο να προστατευθεί η δυνατότητα λειτουργίας τους. Για τον καθορισμό των εξαιρέσεων, τα θεσμικά όργανα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης.»

16 Δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού 1049/2001, με τίτλο «Δικαιούχοι και πεδίο εφαρμογής»:

«1. Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων, υπό την επιφύλαξη των αρχών, όρων και περιορισμών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα θεσμικά όργανα μπορούν, υπό την επιφύλαξη των ιδίων αρχών, όρων και περιορισμών, να παραχωρήσουν πρόσβαση στα έγγραφα σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν κατοικεί ή δεν έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Με την επιφύλαξη των άρθρων 4 και 9 παρέχεται στο κοινό πρόσβαση στα έγγραφα είτε ύστερα από γραπτή αίτηση, είτε απευθείας σε ηλεκτρονική μορφή ή μέσω μητρώου εγγράφων. Ειδικότερα, η πρόσβαση σε έγγραφα που συντάχθηκαν ή παρελήφθησαν κατά τη διάρκεια νομοθετικής διαδικασίας είναι δυνατή απευθείας σύμφωνα με το άρθρο 12.

5. Τα ευαίσθητα έγγραφα κατ' άρθρο 9, παράγραφος 1, υφίστανται ειδική μεταχείριση, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.

[...]»

17 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, που αφορά τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, προβλέπει τα εξής:

«1. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

[...]

β) της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

[...]

— του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

[...]»

- ¹⁸ Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι «[ο] αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτηση».

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹⁹ Το ιστορικό της υπό κρίση διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 15 έως 28 και 34 έως 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως εξής:

«15. Η [Bavarian Lager] ιδρύθηκε στις 28 Μαΐου 19992 με σκοπό την εισαγωγή γερμανικού ζύθου στα ποτοπωλεία του Ηνωμένου Βασιλείου που βρίσκονται κυρίως στη Βόρεια Αγγλία.

16. Η διάθεση του προϊόντος της δεν κατέστη ωστόσο δυνατή, στο μέτρο που πολλοί από τους εκμεταλλεζόμενους ποτοπωλεία στο Ηνωμένο Βασίλειο επιχειρηματίες δεσμεύονται με συμβάσεις αποκλειστικής αγοράς που τους υποχρεώνουν να προμηθεύονται μπύρα από συγκεκριμένα ζυθοποιεία.

17. Σύμφωνα με τη βρετανική κανονιστική πράξη για την προμήθεια ζύθου [Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390], τα βρετανικά ζυθοποιεία που κατέχουν δικαιώματα σε περισσότερα από 2000 ποτοπωλεία οφείλουν να παρέχουν στους διαχειριστές των καταστημάτων αυτών τη δυνατότητα να αγοράζουν ζύθο προερχόμενο από άλλο ζυθοποιείο, υπό την προβλεπόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α, της εν λόγω κανονιστικής πράξης προϋπόθεση ότι έχει συσκευαστεί σε βαρέλι και ότι η περιεκτικότητά του σε οινόπνευμα υπερβαίνει το 1,2 %. Η κανονιστική αυτή πράξη είναι γνωστή ως “Guest Beer Provision” (στο εξής: GBP).
18. Τα είδη ζύθου που παράγονται εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου δεν μπορούν, στην πλειονότητά τους, να θεωρηθούν ως “ζύθος που έχει συσκευασθεί σε βαρέλι”, κατά την έννοια της GBP, και, επομένως, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω κανονιστικής πράξεως.
19. Η [Bavarian Lager], κρίνοντας ότι η GBP αποτελεί μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εισαγωγές και, ως εκ τούτου, είναι ασυμβίβαστη προς το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ), υπέβαλε ένσταση ενώπιον της Επιτροπής με έγγραφο της 3ης Απριλίου 1993, η οποία καταχωρίστηκε με αριθμό P/93/4490/UK.
20. Κατόπιν της έρευνάς της, η Επιτροπή αποφάσισε, στις 12 Απριλίου 1995, να κινήσει, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΕ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), διαδικασία κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1995 ενημέρωσε την [Bavarian Lager] σχετικά με την έρευνα αυτή και την αποστολή εγγράφου οχλήσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 15 Σεπτεμβρίου 1995. Στις 26 Ιουνίου 1996 η Επιτροπή αποφάσισε να απευθύνει αιτιολογημένη γνώμη στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις 5 Αυγούστου 1996 δημοσίευσε σχετικό με την εν λόγω απόφαση ανακοινωθέν Τύπου.
21. Στις 11 Οκτωβρίου 1996 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση (στο εξής: συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996 ή συνεδρίαση), στην οποία μετείχαν εκπρόσωποι της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) “Εσωτερική Αγορά και Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες” της Επιτροπής, του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας του Ηνωμένου

Βασιλείου και της συννομοσπονδίας ζυθοποιών της κοινής αγοράς (στο εξής: CBMC). Η [Bavarian Lager] είχε ζητήσει να μετάσχει στη συνεδρίαση με έγγραφο της 27ης Αυγούστου 1996, αλλά η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της.

22. Στις 15 Μαρτίου 1997 το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας του Ηνωμένου Βασιλείου ανακοίνωσε σχέδιο τροποποίησης της GBP, το οποίο προέβλεπε ότι ο ζύθος που έχει συσκευασθεί σε φιάλη μπορεί να μεταπωληθεί ως ζύθος διαφορετικής προελεύσεως όπως ακριβώς ο συσκευαζόμενος σε βαρέλι. Αφού η Επιτροπή ανέστειλε δύο φορές την απόφασή της να απευθύνει αιτιολογημένη γνώμη στο Ηνωμένο Βασίλειο, ήτοι στις 19 Μαρτίου 1997 και στις 26 Ιουνίου 1997, ο προϊστάμενος της μονάδας 2 “Εφαρμογή των άρθρων 30 έως 36 της Συνθήκης ΕΚ (επίδοση, καταγγελίες, παραβάσεις κ.λπ.) και εξάλειψη των περιορισμών στο εμπόριο” της διευθύνσεως Β “Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και δημόσιες συμβάσεις” της ΓΔ “Εσωτερική Αγορά και Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες” ανακοίνωσε στην [Bavarian Lager], με έγγραφο της 21ης Απριλίου 1997, ότι, λαμβανομένου υπόψη του σχεδίου τροποποίησης της GBP, η διαδικασία του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ ανεστάλη και η αιτιολογημένη γνώμη δεν κοινοποιήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο. Επισήμανε ότι η διαδικασία αυτή θα περατωνόταν μετά τη θέση σε ισχύ της τροποποιηθείσας GBP. Το τροποποιημένο κείμενο της GBP τέθηκε σε ισχύ στις 22 Αυγούστου 1997. Συνεπώς, η αιτιολογημένη γνώμη ουδέποτε απεστάλη στο Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή αποφάσισε τελικώς, στις 10 Δεκεμβρίου 1997, να θέσει τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως στο αρχείο.
23. Η [Bavarian Lager] ζήτησε από τον γενικό διευθυντή της ΓΔ “Εσωτερική Αγορά και Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες”, με τηλεομοιοτυπία που του απηύθυνε στις 21 Μαρτίου 1997, αντίγραφο της αιτιολογημένης γνώμης σύμφωνα με τον κώδικα συμπεριφοράς. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε, όπως και η επιβεβαιωτική αίτηση.
24. Με έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 1997 [...] ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής επιβεβαίωσε την απόρριψη της αιτήσεως που απευθύνθηκε στον γενικό γραμματέα της ΓΔ “Εσωτερική Αγορά και Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες”.

25. Η [Bavarian Lager] άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή καταχωρισθείσα με αριθμό T-309/97 κατά της αποφάσεως της 18ης Σεπτεμβρίου 1997. Με την απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 1999, T-309/97, Bavarian Lager κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. ΙΙ-3217), το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή αυτή, κρίνοντας ότι η εκπλήρωση του επιδιωκόμενου σκοπού, που συνίστατο στην παροχή στην [Bavarian Lager] της δυνατότητας εκούσιας συμμορφώσεως προς τις επιταγές της Συνθήκης ή, ενδεχομένως, αιτιολογήσεως της απόψεώς της, δικαιολογούσε, στο πλαίσιο της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, την άρνηση προσβάσεως σε προπαρασκευαστικό έγγραφο που αφορά το στάδιο έρευνας της διαδικασίας του άρθρου 169 της Συνθήκης [...].
26. Στις 4 Μαΐου 1998 η [Bavarian Lager] υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση προσβάσεως σε όλα τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον φάκελο P/93/4490/UK από ένδεκα συγκεκριμένες εταιρίες και οργανώσεις και από τρεις καθορισμένες κατηγορίες προσώπων ή επιχειρήσεων, κατ' εφαρμογήν του κώδικα συμπεριφοράς. Η Επιτροπή απέρριψε την αρχική αίτηση με την αιτιολογία ότι ο κώδικας συμπεριφοράς είχε εφαρμογή μόνο στα έγγραφα των οποίων εκδότης ήταν η Επιτροπή. Η επιβεβαιωτική αίτηση απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι η Επιτροπή δεν ήταν εκδότης των επίμαχων εγγράφων και κάθε αίτηση έπρεπε να απευθύνεται στον εκδότη.
27. Στις 8 Ιουλίου 1998 η [Bavarian Lager] υπέβαλε ενώπιον του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή καταγγελία καταχωρισθείσα με αριθμό 713/98/IJH, διευκρινίζοντας, με έγγραφο της 2ας Φεβρουαρίου 1999, ότι σχεδίαζε να αναζητήσει τα ονόματα των εκπροσώπων της CBMC που είχαν μετάσχει στη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996, καθώς και των εταιριών και προσώπων που εμπίπτουν στις δεκατέσσερις κατηγορίες που καθόρισε η [Bavarian Lager] με την αρχική αίτησή της προσβάσεως στα έγγραφα, τα οποία περιέχουν παρατηρήσεις διαβιβασθείσες στην Επιτροπή στο πλαίσιο της υποθέσεως P/93/4490/UK.
28. Κατόπιν της ανταλλαγής εγγράφων μεταξύ του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής, η Επιτροπή τού επισήμανε, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 1999, ότι στα 45 έγγραφα που είχε απευθύνει στους ενδιαφερομένους για να τους

ζητήσει την άδεια γνωστοποίησης της ταυτότητάς τους στην προσφεύγουσα έλαβε 20 απαντήσεις, από τις οποίες 14 ήταν θετικές και 6 αρνητικές. Η Επιτροπή γνωστοποίησε το όνομα και τη διεύθυνση των προσώπων που είχαν δεχθεί να κοινοποιηθεί το όνομά τους. Η [Bavarian Lager] επισήμανε στον Διαμεσολαβητή ότι οι πληροφορίες που κοινοποίησε η Επιτροπή εξακολουθούσαν να είναι ελλιπείς.

[...]

34. Με ηλεκτρονική επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2003, η [Bavarian Lager] ζήτησε από την Επιτροπή πρόσβαση στα αναφερόμενα στην ανωτέρω σκέψη 27 έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001.

35. Η Επιτροπή απάντησε στο αίτημα αυτό με έγγραφο της 27ης Ιανουαρίου 2004, επισημαίνοντας ότι ορισμένα από τα σχετικά με τη συνεδρίαση έγγραφα θα μπορούσαν να γνωστοποιηθούν, αλλά εφιστώντας την προσοχή της [Bavarian Lager] στο γεγονός ότι από τα πρακτικά της συνεδρίασεως της 11ης Οκτωβρίου 1996 παραλείφθηκαν τα ονόματα πέντε προσώπων, από τα οποία δύο αντιτάχθηκαν ρητώς στη γνωστοποίηση του ονόματός τους, ενώ η Επιτροπή μπόρεσε να επικοινωνήσει μόνο με τα τρία άλλα πρόσωπα.

36. Με ηλεκτρονική επιστολή της 9ης Φεβρουαρίου 2004, η [Bavarian Lager] υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 προκειμένου να λάβει πλήρη γνώση των πρακτικών της συνεδρίασεως της 11ης Οκτωβρίου 1996 στα οποία περιλαμβάνονται όλα τα ονόματα των μετεχόντων.

37. Με [την επίμαχη απόφαση] η Επιτροπή απέρριψε την επιβεβαιωτική αίτηση της [Bavarian Lager]. Επιβεβαίωσε ότι ο κανονισμός 45/2001 είχε εφαρμογή στην αίτηση γνωστοποίησης των ονομάτων των άλλων μετεχόντων. Δεδομένου ότι η [Bavarian Lager] δεν απέδειξε τον σαφή και νόμιμο σκοπό ή την αναγκαιότητα της γνωστοποίησης αυτής, δεν πληρούνταν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού απαιτήσεις και είχε εφαρμογή η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, μολονότι δεν εφαρμόζονταν οι κανόνες στον τομέα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, μπορούσε να αρνηθεί να γνωστοποιήσει τα άλλα ονόματα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, προκειμένου να μη θιγεί η ικανότητά της διεξαγωγής ερευνών.»

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 20 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την επίμαχη απόφαση.
- 21 Όσον αφορά την πλήρη πρόσβαση στα πρακτικά της συνεδρίασεως της 11ης Οκτωβρίου 1996, το Πρωτοδικείο έκρινε στις σκέψεις 90 έως 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η αίτηση της Bavarian Lager στηρίζεται στον κανονισμό 1049/2001. Υπενθυμίζοντας ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτησή του και, επομένως, δεν οφείλει να αποδείξει οποιοδήποτε συμφέρον προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση στα οικεία έγγραφα, το Πρωτοδικείο εξέτασε την εξαίρεση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ως άνω κανονισμού στην περίπτωση που η γνωστοποίηση τέτοιου είδους εγγράφου θα έθιγε την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου.

- 22 Στις σκέψεις 96 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο εξέτασε τη σχέση των κανονισμών 45/2001 και 1049/2001. Επισημαίνοντας ότι η δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 45/2001 προβλέπει ότι η πρόσβαση στα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εμπίπτουν στο άρθρο 255 ΕΚ, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι, δυνάμει της ενδέκατης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 1049/2001, κατά την εκτίμηση της αναγκαιότητας εφαρμογής τέτοιας εξαιρέσεως, τα όργανα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές που έθεσε η κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης και, ως εκ τούτου, τις αρχές που προβλέπει ο κανονισμός 45/2001.
- 23 Παραθέτοντας τους ορισμούς των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» και «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» που προβλέπονται στο άρθρο 2, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 45/2001, το Πρωτοδικείο, στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, συνήγαγε σχετικώς ότι η ανακοίνωση με διαβίβαση, η διάδοση και κάθε άλλη μορφή διάθεσης εμπίπτει στον ορισμό της «επεξεργασίας» και, έτσι, ο κανονισμός 45/2001 προβλέπει καθ'αυτός, ανεξαρτήτως του κανονισμού 1049/2001, τη δυνατότητα να δημοσιοποιηθούν ορισμένα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.
- 24 Στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι η νομιμότητα της επεξεργασίας των δεδομένων είναι επιβεβλημένη βάσει του άρθρου 5, στοιχεία α' ή β', του κανονισμού 45/2001, σύμφωνα με το οποίο η επεξεργασία πρέπει να είναι αναγκαία για την εκπλήρωση αποστολής προς το δημόσιο συμφέρον ή για την τήρηση νόμιμης υποχρέωσης που υπέχει ο υπεύθυνος για την επεξεργασία. Το Πρωτοδικείο επισήμανε ακολούθως ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των οργάνων που αναγνωρίζεται στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει την κατοικία ή την έδρα του εντός κράτους μέλους, όπως προβλέπει το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001, αποτελεί νόμιμη υποχρέωση κατά την έννοια του άρθρου 5, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001. Συνεπώς, αν ο κανονισμός 1049/2001 επιβάλλει υποχρέωση γνωστοποίησης των δεδομένων, η οποία αποτελεί «επεξεργασία» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, το άρθρο 5 του ίδιου αυτού κανονισμού προσδίδει στην εν λόγω γνωστοποίηση τη σχετική νομιμότητα.

25 Αποφαινόμενο επί του ζητήματος της αποδείξεως της αναγκαιότητας διαβιβάσεως που προβλέπει το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, και του δικαιώματος αντιτάξεως του υποκειμένου των δεδομένων που προβλέπει το άρθρο 18 του κανονισμού 45/2001, το Πρωτοδικείο έκρινε μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 107 έως 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τα εξής:

«107. Όσον αφορά την προβλεπόμενη στο άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001 υποχρέωση διαβιβάσεως δεδομένων, υπενθυμίζεται ότι η πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχουν προσωπικά δεδομένα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 και ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτησή του και, επομένως, να αποδείξει ότι αντλεί οποιοδήποτε συμφέρον από την πρόσβαση στα οικεία έγγραφα (βλ. ανωτέρω σκέψη 92). Συνεπώς, στην περίπτωση κατά την οποία προσωπικά δεδομένα διαβιβάζονται προς εφαρμογή του άρθρου 2 του κανονισμού 1049/2001, που προβλέπει το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα για όλους τους πολίτες της Ένωσης, η κατάσταση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού και, ως εκ τούτου, ο αιτών δεν οφείλει να αποδείξει την αναγκαιότητα της διαβιβάσεως των στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001. Πράγματι, ενδεχόμενη απαίτηση προς τον αιτούντα να αποδείξει τον αναγκαίο χαρακτήρα της διαβιβάσεως, ως συμπληρωματική προϋπόθεση του κανονισμού 45/2001, θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό του κανονισμού 1049/2001, ήτοι την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των οργάνων.

108. Επιπλέον, δεδομένου ότι η πρόσβαση σε έγγραφο δεν επιτρέπεται, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, στην περίπτωση κατά την οποία η γνωστοποίησή του θίγει την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, η διαβίβαση που δεν εμπίπτει στην εξαίρεση αυτή δεν μπορεί, καταρχήν, να θίξει τα νόμιμα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων, κατά την έννοια του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001.

109. Όσον αφορά το δικαίωμα αντιτάξεως του υποκειμένου των δεδομένων, το άρθρο 18 του κανονισμού 45/2001 προβλέπει ότι το υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να αντιτάσσεται ανά πάσα στιγμή, για επιτακτικούς και νόμιμους λόγους σχετικούς με την προσωπική του κατάσταση, στην επεξεργασία δεδομένων που το αφορούν, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 5, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού. Συνεπώς, δεδομένου ότι η επεξεργασία στην οποία αναφέρεται ο κανονισμός 1049/2001 αποτελεί νόμιμη υποχρέωση κατά την έννοια του άρθρου 5, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, το υποκείμενο των δεδομένων δεν απολαύει καταρχήν δικαιώματος αντιτάξεως. Ωστόσο, δεδομένου ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει εξαίρεση από την εν λόγω νόμιμη υποχρέωση, πρέπει να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο αυτό, οι επιπτώσεις της γνωστοποίησης δεδομένων που αφορούν το υποκείμενο.»
26. Τέλος, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να ερμηνευείται συσταλτικώς και αφορά μόνον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι δυνατό να προξενήσουν συγκεκριμένη και ουσιαστική βλάβη στην ιδιωτική ζωή και στην ακεραιότητα του ατόμου. Ο έλεγχος των προσβολών αυτών πρέπει να γίνει υπό το πρίσμα του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), και της συναφούς νομολογίας.
27. Το Πρωτοδικείο συμπέρανε κατά γενικό τρόπο στη σκέψη 133 και ειδικώς στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας στην επίμαχη απόφαση ότι η Bavarian Lager δεν απέδειξε ούτε την ύπαρξη σαφούς και νόμιμου σκοπού ούτε την αναγκαιότητα κοινοποίησης των ονομάτων των πέντε προσώπων που μετείχαν στη συνεδρίαση της 11ης Ιουνίου 1996 και που αντιτάχθηκαν, μετά τη συνεδρίαση αυτή, στη γνωστοποίηση της ταυτότητάς τους στην Bavarian Lager.
28. Όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία του σκοπού επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, το Πρωτοδικείο απέκλεισε γενικώς την

εφαρμογή της διατάξεως αυτής και ειδικότερα έκρινε ότι εμπιστευτικής μεταχειρίσεως δεν μπορεί να τύχει μόνον ο καταγγέλλων και ότι η προστασία αυτή δικαιολογείται μόνον αν η επίμαχη διαδικασία εξακολουθεί να εκκρεμεί.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

²⁹ Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2008, επιτράπηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής. Επιτράπηκε στη Δημοκρατία της Φινλανδίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας να παρέμβουν υπέρ της Bavarian Lager και στο Βασίλειο της Δανίας υπέρ της Bavarian Lager και του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.

³⁰ Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον ακυρώνει την επίμαχη απόφαση,

- να αποφανθεί οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της αναίρεσης, και

- να καταδικάσει την Bavarian Lager στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή τόσο πρωτοδίκως όσο και στην υπό κρίση αναιρετική δίκη ή, σε περίπτωση που ηττηθεί, να την καταδικάσει στο ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Bavarian Lager πρωτοδίκως.

31 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και

- να καταδικάσει την Bavarian Lager στα δικαστικά έξοδα.

32 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχτεί την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής και να κρίνει βάσιμα τα αιτήματά της.

33 Η Bavarian Lager ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής στο σύνολό της, και

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bavarian Lager πρωτοδίκως και στην παρούσα αναιρετική δίκη ή, σε περίπτωση που η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή, να αποφασίσει κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

34 Το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ζητούν από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

Επί της αιτήσεως επανάληψης της προφορικής διαδικασίας

35 Με τα από 11 και 13 Νοεμβρίου 2009 έγγραφα, η Επιτροπή και ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ζήτησαν την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

36 Το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα, ή ακόμα και κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας του, εφόσον κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ότι η υπόθεση πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol Profissional και Bwin International, Συλλογή 2009, σ. I-7633, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Με τις αιτήσεις τους, η Επιτροπή και ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ισχυρίζονται απλώς ότι οι προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στηρίζονται σε επιχειρήματα που δεν συζητήθηκαν ούτε ενώπιον του Πρωτοδικείου ούτε ενώπιον του Δικαστηρίου.

- 38 Το Δικαστήριο εκτιμά εν προκειμένω ότι έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της ενώπιόν του διαφοράς και ότι η υπόθεση δεν χρειάζεται να εξεταστεί σε σχέση με επιχείρημα το οποίο δεν έχει συζητηθεί ενώπιόν του.
- 39 Κατά συνέπεια, παρέλκει η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 40 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεώς της, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως, ήτοι:
- το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001 δεν τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001,
 - ερμηνεύοντας συσταλτικώς την προϋπόθεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποκλείοντας από το πεδίο εφαρμογής του τη νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται σε έγγραφα, και
 - όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, το Πρωτοδικείο περιόρισε εσφαλμένα την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των ερευνών μόνο στους καταγγέλλοντες και απαίτησε η έρευνα να είναι ακόμη εκκρεμής προκειμένου να διατηρηθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 41 Επειδή οι δύο πρώτοι λόγοι αναιρέσεως αλληλεπικαλύπτονται εν πολλοίς, πρέπει να εξετασθούν από κοινού.
- 42 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο και το Συμβούλιο, ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις κρίσεις του σχετικά με την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και κατέστησε έτσι ορισμένες διατάξεις του κανονισμού 45/2001 άνευ αντικειμένου.
- 43 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο απεφάνθη χωρίς να λάβει υπόψη το δεύτερο σκέλος της περιόδου του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, που ορίζει ότι τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, «ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων». Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 μόνον υπό το πρίσμα του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ και της συναφούς νομολογίας.
- 44 Αυτή η εσφαλμένη ερμηνεία της εξαιρέσεως που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', έχει ως αποτέλεσμα να καταστήσει άνευ αντικειμένου περισσότερες διατάξεις του κανονισμού 45/2001 και ιδίως τα άρθρα 8, στοιχείο β', και 18, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού.

- 45 Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, προκρίνοντας το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, που προβλέπει ότι ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτηση στο πλαίσιο των αιτήσεων προσβάσεως του κοινού σε έγγραφα, η απόφαση του Πρωτοδικείου καθιστά άνευ αντικειμένου το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, το οποίο επιβάλλει στον αποδέκτη της διαβιβάσεως δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την υποχρέωση να αποδείξει την αναγκαιότητα δημοσιεύσεως αυτών.
- 46 Η υποχρέωση του αποδέκτη της διαβιβάσεως προσωπικών δεδομένων να αποδείξει ότι επιδιώκει θεμιτό σκοπό προβλεπόμενο από το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, είναι μία από τις διατάξεις-κλειδιά όλης της νομοθεσίας της Ένωσης σχετικά με την προστασία των δεδομένων. Έτσι, η ανακοίνωση προσωπικών δεδομένων περιεχόμενων σε έγγραφο που έχει στην κατοχή του θεσμικό όργανο συνιστά ταυτοχρόνως πρόσβαση σε έγγραφο κατά τον κανονισμό 1049/2001, αλλά και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων κατά τον κανονισμό 45/2001, γεγονός που το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη.
- 47 Η Επιτροπή προσθέτει ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι κάθε αίτηση προσβάσεως σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να πληροί την νόμιμη υποχρέωση που απορρέει από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού, κατά την έννοια του άρθρου 5, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, περιορίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 18, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, που παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να αντιτάσσεται ανά πάσα στιγμή, για επιτακτικούς και νόμιμους λόγους σχετικούς με την προσωπική του κατάσταση, στην επεξεργασία των δεδομένων που το αφορούν.
- 48 Υπογραμμίζεται ότι το Πρωτοδικείο αφιέρωσε σημαντικό μέρος της συλλογιστικής του, ιδίως τις σκέψεις 96 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στην εξέταση της σχέσεως των κανονισμών 45/2001 και 1049/2001 και εφαρμόζει ακολούθως, στις σκέψεις 121 έως 139 της αποφάσεως αυτής, τα κριτήρια που συνήγαγε από αυτήν εν προκειμένω.

- 49 Όπως ακριβώς υπογράμμισε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την εξέταση της σχέσεως μεταξύ των κανονισμών 1049/2001 και 45/2001 όσον αφορά την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 εν προκειμένω, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι κανονισμοί αυτοί επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς. Ο πρώτος επιδιώκει να εξασφαλίσει τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους των δημόσιων αρχών, καθώς και στα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι αποφάσεις τους. Επομένως, επιδιώκει να διευκολύνει κατά τον μέγιστο δυνατό βαθμό την άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα, καθώς και να προωθήσει την άσκηση ορθής διοικητικής πρακτικής. Ο δεύτερος έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής τους κατά την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.
- 50 Όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 45/2001, ο νομοθέτης της Ένωσης είχε την πρόθεση να εγκαθιδρύσει «πλήρες» σύστημα προστασίας και έκρινε αναγκαίο, κατά το γράμμα της δωδέκατης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού αυτού, «να διασφαλιστεί στο σύνολο της Κοινότητας η συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».
- 51 Κατά τη δωδέκατη αυτή αιτιολογική σκέψη, τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στα πρόσωπα για την προστασία τους έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συνιστούν κανόνες προστασίας των ελευθεριών και θεμελιωδών δικαιωμάτων. Για τον νομοθέτη της Ένωσης, η νομοθεσία της Ένωσης περί επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εξυπηρετεί την προστασία των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- 52 Δυνάμει της έβδομης και της δέκατης τέταρτης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 45/2001, πρόκειται για «υποχρεωτικές διατάξεις», που εφαρμόζονται σε «κάθε είδους επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την οποία διενεργούν όλα τα όργανα και όλοι οι οργανισμοί της Κοινότητας», και «σε οιοδήποτε πλαίσιο».

- 53 Ο κανονισμός 1049/2001, όπως συνάγεται από την πρώτη αιτιολογική του σκέψη, εντάσσεται στο πλαίσιο της βουλήσεως που αποτυπώθηκε στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, όπως είχε πριν τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισσαβώνας, το οποίο άρθρο προστέθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, να πραγματοποιηθεί ένα νέο βήμα στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.
- 54 Κατά τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, η διαφάνεια εξασφαλίζει μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και, παράλληλα, εγγυάται μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοίκησης έναντι του πολίτη σε ένα δημοκρατικό σύστημα.
- 55 Ο κανονισμός 1049/2001 καθιερώνει ως γενικό κανόνα την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, αλλά προβλέπει εξαιρέσεις λόγω ορισμένων δημόσιων και ιδιωτικών συμφερόντων. Ειδικότερα, η ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού υπενθυμίζει ότι, «για τον καθορισμό των εξαιρέσεων, τα θεσμικά όργανα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης».
- 56 Οι κανονισμοί 45/2001 και 1049/2001 εκδόθηκαν σε πολύ κοντινές ημερομηνίες. Δεν περιλαμβάνουν διατάξεις που να προβλέπουν ρητώς υπέρτερη ισχύ του ενός κανονισμού έναντι του άλλου. Πρέπει, καταρχήν, να διασφαλιστεί η πλήρης εφαρμογή τους.
- 57 Η μόνη άμεση σχέση μεταξύ των δύο κανονισμών θεμελιώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, που προβλέπει εξαίρεση από την πρόσβαση σε έγγραφο στην περίπτωση που η γνωστοποίησή του θα έθιγε την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με τη σχετική με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα νομοθεσία της Ένωσης.

- 58 Στις σκέψεις 111 έως 120 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο περιορίζει την εφαρμογή της εξαιρέσεως της διατάξεως αυτής στις καταστάσεις στις οποίες η ιδιωτική ζωή ή η ακεραιότητα του ατόμου προσβάλλεται κατά την έννοια του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων χωρίς να λαμβάνει υπόψη τη σχετική με την προστασία προσωπικών δεδομένων νομοθεσία της Ένωσης, και ιδίως τον κανονισμό 45/2001.
- 59 Παρατηρείται ότι οι κρίσεις αυτές του Πρωτοδικείου έρχονται σε αντίθεση με το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, που είναι αδιαίρετη διάταξη και επιτάσσει τυχόν προσβολή της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου να εξετάζεται και να εκτιμάται πάντοτε κατά τη σχετική με την προστασία των προσωπικών δεδομένων νομοθεσία της Ένωσης, και ιδίως κατά τον κανονισμό 45/2001.
- 60 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 καθιερώνει ειδικό καθεστώς ενισχυμένης προστασίας των προσώπων, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των οποίων είναι δυνατόν, κατά περίπτωση, να γνωστοποιηθούν στο κοινό.
- 61 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 45/2001, αντικείμενο του κανονισμού είναι η διασφάλιση της «προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής τους ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Η διάταξη αυτή δεν καθιστά δυνατό τον διαχωρισμό των περιπτώσεων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε δύο κατηγορίες, ήτοι μια κατηγορία στο πλαίσιο της οποίας η επεξεργασία αυτή εξετάζεται μόνο βάσει του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ και της συναφούς με το άρθρο αυτό νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μια άλλη κατηγορία στην οποία η εν λόγω επεξεργασία υπόκειται στις διατάξεις του κανονισμού 45/2001.

- 62 Από την πρώτη περίοδο της δέκατης πέμπτης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 45/2001 προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επισημαίνει την ανάγκη εφαρμογής του άρθρου 6 ΣΕΕ και, μέσω αυτού, του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, «όταν η επεξεργασία αυτή διενεργείται από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας για την άσκηση δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ιδίως εκείνων που προβλέπονται στους τίτλους V και VI [της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως είχε πριν τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβώνας]». Αντιθέτως, τέτοιου είδους παραπομπή δεν είναι αναγκαία για επεξεργασία που πραγματοποιείται κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, δεδομένου ότι σε τέτοιου είδους περιπτώσεις τυγχάνει εφαρμογής προδήλως ο κανονισμός 45/2001 καθ'αυτός.
- 63 Επομένως, όταν αίτηση που βασίζεται στον κανονισμό 1049/2001 αποσκοπεί στην πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, οι διατάξεις του κανονισμού 45/2001 εφαρμόζονται πλήρως, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 8 και 18 αυτού.
- 64 Παραλείποντας να λάβει υπόψη την παραπομπή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 στη νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και επομένως, στον κανονισμό 45/2001, το Πρωτοδικείο απέκλεισε εξ αρχής, στη σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την εφαρμογή του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001 και, στη σκέψη 109 της αποφάσεως αυτής, την εφαρμογή του άρθρου 18 του κανονισμού αυτού. Όμως, τα εν λόγω άρθρα αποτελούν ουσιώδεις διατάξεις του καθεστώτος προστασίας που καθιερώνει ο κανονισμός 45/2001.
- 65 Συνεπώς, η ιδιαίτερη και περιοριστική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο δεν αντιστοιχεί στην ισορροπία που ο νομοθέτης της Ένωσης είχε πρόθεση να θεμελιώσει μεταξύ των δύο επίμαχων κανονισμών.

- 66 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας και συγκεκριμένα από την επίμαχη απόφαση, προκύπτει ότι μετά τις από 5 Δεκεμβρίου 2003 και 9 Φεβρουαρίου 2004 αιτήσεις της Bavarian Lager, η Επιτροπή απηύθυνε σε αυτήν έγγραφο το οποίο περιείχε τα πρακτικά της συνεδριάσεως της 11ης Οκτωβρίου 1996, από τα οποία είχαν παραλειφθεί πέντε ονόματα. Από τα πέντε αυτά πρόσωπα, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να επικοινωνήσει με τρία, προκειμένου αυτά να δώσουν τη συγκατάθεσή τους, και δύο άλλα πρόσωπα αντιτάχθηκαν ρητώς στη γνωστοποίηση της ταυτότητάς τους.
- 67 Προκειμένου να αρνηθεί την πλήρη πρόσβαση στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή βασίστηκε στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και στο άρθρο 8 του κανονισμού 45/2001.
- 68 Επισημαίνεται ότι στη σκέψη 104 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο, εξετάζοντας το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001, ήτοι τον ορισμό της έννοιας «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα», διαπίστωσε ορθώς ότι τα επώνυμα και τα κύρια ονόματα είναι δυνατό να θεωρηθούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.
- 69 Ορθώς κρίθηκε επίσης, στη σκέψη 105 της εν λόγω αποφάσεως, κατά την εξέταση του άρθρου 2, στοιχείο β', του ως άνω κανονισμού, ήτοι την έννοια «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», ότι η ανακοίνωση τέτοιου είδους δεδομένων εμπίπτει στον ορισμό της «επεξεργασίας», κατά την έννοια του κανονισμού αυτού.
- 70 Ορθώς έκρινε το Πρωτοδικείο, στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο κατάλογος των μετεχόντων στη συνεδρίαση που περιλαμβάνεται στα επίμαχα πρακτικά περιέχει επίσης δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001, καθόσον τα πρόσωπα που μετείχαν στη συνεδρίαση αυτή μπορούν να προσδιορισθούν.

- 71 Επομένως, κρίσιμο είναι το ζήτημα αν η Επιτροπή μπορούσε να παράσχει πρόσβαση στο έγγραφο που περιείχε τα πέντε ονόματα των μετεχόντων στη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού 45/2001.
- 72 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι η Bavarian Lager μπορούσε να αποκτήσει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές με τη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996 πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των θέσεων που οι μετέχοντες εξέφρασαν υπό την επαγγελματική τους ιδιότητα.
- 73 Κατά την από 4 Μαΐου 1998 πρώτη αίτηση της Bavarian Lager η Επιτροπή απαίτησε τη συγκατάθεση των μετεχόντων στη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996, προκειμένου να δημοσιοποιηθούν τα ονόματά τους. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή στην από 18 Μαρτίου 2003 απόφασή της, η διαδικασία αυτή ήταν σύμφωνη με τις επιταγές της οδηγίας 95/46, που ίσχυε τότε.
- 74 Μετά από νέα αίτηση της Bavarian Lager προς την Επιτροπή, στις 5 Δεκεμβρίου 2003, περί κοινοποίησεως του συνόλου των πρακτικών της συνεδριάσεως της 11ης Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή της γνωστοποίησε, στις 27 Ιανουαρίου 2004, ότι, δεδομένου ότι οι κανονισμοί 45/2001 και 1049/2001 είχαν τεθεί σε ισχύ, έπρεπε να εξετάσει την αίτηση αυτή υπό το ειδικό καθεστώς των κανονισμών αυτών, ιδίως του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001.
- 75 Είτε υπό το προηγούμενο καθεστώς της οδηγίας 95/46 είτε υπό το κράτος των κανονισμών 45/2001 και 1049/2001, ορθώς η Επιτροπή εξακρίβωσε αν τα υποκείμενα των δεδομένων είχαν δώσει τη συγκατάθεσή τους για τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούσαν.

- 76 Διαπιστώνεται ότι, δημοσιοποιώντας το επίμαχο έγγραφο από το οποίο είχαν παραλειφθεί τα πέντε ονόματα των μετεχόντων στη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή δεν παρέβη τις διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 και τήρησε πλήρως την υποχρέωση διαφάνειας που υπέχει.
- 77 Απαιτώντας από την Bavarian Lager να αποδείξει, όσον αφορά τα πέντε πρόσωπα που δεν είχαν δώσει τη ρητή συγκατάθεσή τους, την αναγκαιότητα διαβίβασεως των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς τις διατάξεις του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001.
- 78 Δεδομένου ότι η Bavarian Lager δεν προέβαλε καμία ρητή και θεμιτή δικαιολογία ούτε κάποιο πειστικό επιχείρημα προκειμένου να αποδείξει την αναγκαιότητα διαβίβασεως των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να εξισορροπήσει τα διάφορα διακυβευόμενα συμφέροντα των διαδίκων. Δεν μπορούσε ακόμη να ελέγξει αν συνέτρεχε λόγος να γίνει δεκτό ότι η διαβίβαση αυτή μπορούσε να θίξει τα έννομα συμφέροντα των υποκειμένων των δεδομένων, όπως ορίζει η δεύτερη περίοδος του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001.
- 79 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ορθώς η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση πλήρους προσβάσεως στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 11ης Οκτωβρίου 1996.
- 80 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 133 και 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή, αφενός, εσφαλμένα εφάρμοσε εν προκειμένω το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και, αφετέρου, διαπίστωσε ότι η Bavarian Lager δεν είχε αποδείξει ούτε την ύπαρξη σαφούς και νόμιμου σκοπού ούτε την αναγκαιότητα να αποκτήσει πρόσβαση στο σύνολο του επίμαχου εγγράφου.

- 81 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, πρέπει, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών επιχειρημάτων και ισχυρισμών των διαδίκων, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που ακυρώνει την επίμαχη απόφαση.

Επί των συνεπειών της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

- 82 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.

- 83 Αυτό συμβαίνει εν προκειμένω.

- 84 Όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο στις σκέψεις 69 και 73 της παρούσας αποφάσεως, η επίμαχη απόφαση δεν παραβίασε τις διατάξεις των κανονισμών και 45/2001 και 1049/2001.

- 85 Η προσφυγή της Bavarian Lager κατά της εν λόγω αποφάσεως πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Δυνάμει του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται και επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, που εφαρμόζεται στη διαδικασία της αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 87 Επειδή η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Bavarian Lager, η τελευταία δε ηττήθηκε ως προς τους ισχυρισμούς της στο πλαίσιο της αντίθετης αιτήσεως αναιρέσεως, πρέπει να καταδικαστεί στα συναφή με αυτήν έξοδα.
- 88 Επειδή η Επιτροπή ζήτησε επίσης να καταδικαστεί η Bavarian Lager στα έξοδα ενώπιον του Πρωτοδικείου και η προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, η Bavarian Lager πρέπει να φέρει τα ενώπιον του Πρωτοδικείου έξοδα.
- 89 Το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο, το Συμβούλιο και ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρουν έκαστος τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Η απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Γενικού Δικαστηρίου] της 8ης Νοεμβρίου 2007, T-194/04, Bavarian Lager κατά Επιτροπής, αναιρείται, κατά το μέρος που ακυρώνει την από 18 Μαρτίου 2004 απόφαση της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε αίτηση πλήρους προσβάσεως στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 11ης Οκτωβρίου 1996, που περιελάμβαναν όλα τα ονόματα, και κατά το μέρος που καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της The Bavarian Lager Co. Ltd.
- 2) Η προσφυγή της The Bavarian Lager Co. Ltd κατά της από 18 Μαρτίου 2004 αποφάσεως Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση πλήρους προσβάσεως στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 11ης Οκτωβρίου 1996, που περιελάμβαναν όλα τα ονόματα, απορρίπτεται.
- 3) Καταδικάζει τη The Bavarian Lager Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόσο στο πλαίσιο της ανααιρετικής δίκης όσο και στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 4) Το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, φέρουν έκαστος τα δικαστικά του έξοδα.

(υπογραφές)